

יראו [^{וישע}] כל העולם שערי הגליל, המלך המשיח בארץ.

ויתבוננו אליו כל אלו שעוסקים בתורה, והם מעתים בזמנים. ובזכות תינוקות של בית רבי יתחזק فهو להנבחר, וסוד זה אפרחים. ואם לא ימצאו אלג, הרי תינוקות שיושבים בתקף אפס ווונקים, כמו שנאמר יעשה (^ח) גמול מחלב עתיקי משדים. והינו או ביצים, שבשביל אלה שורה שכינה עם ישראל בಗלות. שערי מעתים החקמים שימצאו באוטו זמן, והינו דברם כב' והאמ רbatch על האפרחים או על הביצים, לא תקח האם על הבנים, ושער לו לא עופר הדבר להזיאן (^ט) מהלו אלא במלוא העלייה, והוא רוחת עלהם, מהשוררת לנגלהות, נוגנים תקופה למלך המשיח. או הקאה והנוקות, נוגנים תקופה למלך המשיח. או הקאה העלייה, שהוא רוחת עלהם, מהשוררת לנגן (^ט) ויתעכבר (^ק) עד שנים עשר חדשים אחרים. אחר כך יבא בעלה ויקים אותה מעהפר, כמו שנאמר (^{עמוס ט}) אקים את ספת דוד הנפלת.

באוטו יום מלך המשיח יתחיל ויכנס הגלות מסוף העולם ועד סוף העולם, כמו שנאמר (^{דרים לו}) אם יהיה נדחק בקאה השמים וגוז. מאותו יום כל האותות והנוקות והגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, יעשה אותם לישראל, כמו שנאמר (^{מיכה כ}) כי מי צאתק מצרים אמר אראננו נפלאות.

אמר רבי שמעון, אלעזר בני, כל הדרברים הללו חמצא בסוד של שלשים ושנים شبילים של שם הקדוש, ועוד שהנוקות הללו לא יתעוררו בזמנים, לא ישפטם סוד השם הקדוש ולא תעורר

וההוא יומא יודיע כל ארעה במלךדים, מטיפפי שמיא עד (דף ט ע"א) סיטיפי שמיא, וכדין יחזון (^{וישע}) כל עלמא, דהא אתגלי מלכא משיחא, בארעא דגlixir.

ויתבוננו ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין בעולם. ובזכות ינקי דברי רב, יתפרק חיליה לאתגרא, ורזה דא אפרוחים. ואי לא ישתקחון אלין, הא ינקי דיןabin בתוקפה דאמהון ינקי, כמה דעת אמר, (ישעה כ"ה) גמול מחלב עתיקי משדים. והינו או ביצים, דבגין אלין, שרייא שכינטא עמהון דישראאל בגולתא.

דהא חכמים זעירין אינון דישתקחון בההוא זמנא, והיני (^{דרים כ"ב}) והאמ רובצת על האפרוחים או על הביצים, לא תקח האם על הבנים (^{דרה} ביה לא קנייא פילא לאפקא לה מון מילוחא אלא במלוא עליה, דכון ראיינו רבינו וונקון יហבי תוקפה למלא משיחא ברון איבא עליה דהא רביעא עליחו ותערת לנבי געלה) ויתעכבר (^{הכ}) עד תריסר ירחין אחרניין. לבתר, ייתי בעלה, ויקים לה מעפרא, כמה דעת אמר, (^{עמוס ט}) אקים את סכת דוד הנפלת.

בההוא יומא, מלכא משיחא שארי זכינוע גלוטא, מטיפי עלםא עד סיטיפי עלםא, כמה דעת אמר (^{דרים לו}) אם יהיה נדחק בקאה השמים וגוז. מההוא יומא, כל אתין ונשין וגבוראן דעבד קדשא בריך הוא במצרים, יעביד לון לישראל, כמה דעת אמר (^{מיכה ז}) כי מי צאתק מצרים אמר אראננו נפלאות.

אמר רבי שמעון, אלעזר ברוי, כל אלין מלין תשבח ברזה דטלתין ותרין שבילין דבשמא קדיישא, ועוד גנטין אלין לא יתערין בעולם, לא ישתלים רזא דשמא קדיישא, ולא תתער לאהבה, כמה דעת

לאהבה, כמו שונא אמר (שר ב') חשבוני אתכם בנות ירושלים בצדאות. בצדאות - זה מלך המשיח) שנקרה הצדאות או באלוות השדה - שאר החילונות והמלחנות של מטה. אם פערו ואם פעורו את האהבה - זה ימין של הקדוש ברוך הוא שנקרה אהב"ה. עד שתתחפץ - אותה ששותבת לעפר, והוא רצון מלך בה. אשר מי שיזכה לאותו דור. אשריו בעולם הוה ואשריו בעולם הבא.

רבי שמעון הרים ידיו בתפלה לקדוש ברוך הוא וחתפל תפלתו. אחרי שהתפלל תפלתו, באו רבי אלעזר בןנו ורבי אבא וישראל לפניו.逮 או יום יושבים לפניו,逮 או יומ אחדר שמחשך ונש��ע צנור (אורה) אחדר של שלחת אש בתוך חיים של טבריה, והזדועע כל אותו מקום.

אמר רבי שמעון, ודאי ערש' הו זמן שהקדוש ברוך הוא נזכר בבנוי ומורייד שמי דמעות לים הגדול, וכאשר יורדות, הן פוגעות באוצר הזה של שלחת אש, וישקעו זה בזה בים. בכה רבי שמעון ובכו החברים. אמר רבי שמעון, הרי התעוררנו בסודות האותיות של שם הקדוש בסוד התחזרות שלו אל בניו, אבל עכשו יש לי לגנות מה שלא נתנה רשות לשום אדם אחר לגנות, אלא זכות הדור הזה פעם מיד את העולם עד שיבא מלך המשיח. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בןנו ולרבו אבא, עמדו בעמכם. קמו רבי אלעזר ורבו אבא. בכה רבי שמעון פעם אבא. בכה רבי שמעון (נ"א רחטינא) גלויתא יתמשך, מאן יכול למסבל.

אמר (שיר השירים ב') **השבתי אתכם** בנות ירושלים בצדאות. בצדאות: דא מלכא (נ"א משחא) דאקרי הצדאות. או באילות השדה שאר חילין ומשרין דלמתה. אם תעירו ואם תעזרו את האהבה: דא ימינה דקדושא בריך הוא, דאקרי אהב"ה. עד שתתחפש היהיא דשכיבת לעפר, ויהא רועיתא דמלכא בה. זפאה איהו מאן דיזמי לההוא דרא, זפאה איהו בעלמא דין, זפאה איהו בעלמא דעת. רבי שמעון ארמים ידו בצדלו לקודשא בריך הוא, וצלי צלותיה, לבתר מצלי צלותיה, אותו ר' אלעזר בריה, ור' אבא ויתבי קמיה. עד דהו יתבי קמיה, חמיו חד נהירו דיממא דאתחשך, ואשתקע חד צנורא (צנורא) דשלוחבא דאסא גו ימא דטבריה, ואזגדען כל ההוא אמר.

אמר רבי שמעון, ורקאי השטא הוא עדרנא,DKODSHA Barich Hu Adaber Lebinoi, ואחית תרין דמעין לגוי ימא רבא. וכד נחתין, פגעין בהאי צנורא דשלוחבא דאסא, וישתקעו דא בדא בימה. בכה רבי שמעון ובכו חבריה.

אמר רבי שמעון, קא אטעןא ברזי דאתזון דשם קדיישא, בסתרא דאתערויתא דיליה, לגבי בניו, אבל השטא, אית לי לגלאה, מה דלא אתייב רשו לבר נש אחרא דיתמי מלכא משיחא. אמר רבי שמעון לר' קמו ר' אלעזר ור' אבא, קומו בקיומיכו. אלעזר בריה ולרבו אבא, קומו בקיומיכו. זמנא אחרא, אמר ווי מאן יקום بما דאמינה (נ"א רחטינא) גלויתא יתמשך, מאן יכול למסבל.

אחרת ואמ, אווי מי יעמוד במא שאמרתי (שראית) שטחשך הגלות, מי יכול לסבל?